Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 3 päivänä marraskuuta 2010,

sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 7499)

(2010/670/EU)

(EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission päätös (EU) 2015/191, annettu 5 päivänä helmikuuta 2015	L 31	31	7.2.2015
►M2	Komission päätös (EU) 2017/2172, annettu 20 päivänä marraskuuta 2017	L 306	24	22.11.2017

▼B

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 3 päivänä marraskuuta 2010,

sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 7499)

(2010/670/EU)

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä vahvistetaan säännöt ja perusteet seuraaville:

1) direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettujen kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, (”CCS-demonstrointihankkeet”) ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden (”RES-demonstrointihankkeet”) valinta;

2) direktiivissä 2003/87/EY tarkoitettujen päästöoikeuksien rahaksi muuntaminen CCS- ja RES-demonstrointihankkeiden tukemiseen ja saatavien tulojen hallinnointi;

3) tulojen maksatus sekä CCS- ja RES-demonstrointihankkeiden toteuttaminen.

Tämä päätös ja siihen sisältyvät säännökset päästöoikeuksien rahaksi muuttamisesta eivät rajoita muiden direktiivin 2003/87/EY mukaisesti annettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamista.

2 artikla

Periaatteet

1. Direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen uusien osallistujien varauksesta myönnettävien päästöoikeuksien lukumäärä on 300 miljoonaa.

2. Tämän päätöksen mukaisesti rahoitettavat CCS- ja RES-demonstrointihankkeet valitaan siten, että komissio järjestää jäsenvaltioille kaksi ehdotuspyyntökierrosta, joista ensimmäinen ehdotuspyyntökierros kattaa 200 miljoonaa päästöoikeutta sekä toinen ehdotuspyyntökierros ensimmäiseltä kierrokselta jääneet päästöoikeudet ja 100 miljoonaa päästöoikeutta.

3. Jollei direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan neljännessä virkkeessä toisin säädetä, tämän päätöksen mukainen rahoitus on 50 prosenttia huomioon otettavista kustannuksista. Jos haetun julkisen rahoituksen kokonaismäärä on alle 50 prosenttia huomioon otettavista kustannuksista, rahoitetaan haetun julkisen rahoituksen kokonaismäärä tämän päätöksen mukaisesti.

▼B

Jos tämän päätöksen mukainen rahoitus yhdistetään Euroopan energia-alan elvytysohjelmasta (EEPR) saatuun rahoitukseen, elvytysohjelmasta saatu rahoitus on kuitenkin vähennettävä tämän päätöksen mukaisesta rahoituksesta.

▼M2

4. Kaikki ensimmäisellä ehdotuspyyntökierroksella käyttämättä jääneet tulot ovat käytettävissä RES- ja CCS-demonstrointihankkeisiin, jotka ovat ensimmäisiä laatuaan ja innovatiivisia, toistettavia ja valmiita demonstrointia varten, käyttäen asianmukaisia Euroopan investointipankkiryhmän hallinoimia rahoitusvälineitä siten, että etusijalle asetetaan InnovFin EDP -ohjelma ja Verkkojen Eurooppa -välineen vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline liikennealalla.

Näihin tuloihin ei sovelleta edellä olevaa kohtaa, 6 artiklaa, 8 artiklaa, 11 artiklan 1–5 kohtaa, 11 artiklan 6 kohdan ensimmäistä ja toista kohtaa ja 13 artiklaa.

Komissio raportoi riittävän hyvissä ajoin ilmastonmuutoskomitealle komission ja Euroopan investointipankin valtuutussopimuksista, erityisesti tukikelpoisuusperusteista, kyseessä olevien rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta, erityisesti suunniteltujen hankkeiden ominaisuuksista, hankehakemusten arvioinnista sekä uudelleen kohdennettujen varojen käytöstä, ja ottaa asianmukaisesti huomion jäsenvaltioiden kannat.

▼B

3 artikla

Huomioon otettavat kustannukset

1. Sovellettaessa 2 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tämän artiklan 2–5 kohtaa.

2. CCS-demonstrointihankkeiden huomioon otettavat kustannukset muodostuvat CCS-teknologian käytöstä aiheutuvista hankkeen investointikustannuksista, joista on vähennetty CCS-teknologian käytöstä kymmenen ensimmäisen toimintavuoden aikana johtuvia toiminnan tuottoja ja kustannuksia koskevan parhaimman arvion nettonykyarvo.

3. RES-demonstrointihankkeiden huomioon otettavat kustannukset muodostuvat innovatiivisen uusiutuviin energialähteisiin liittyvän teknologian käytöstä aiheutuvista hankkeen ylimääräisistä investointikustannuksista, joista on vähennetty viiden ensimmäisen vuoden aikana johtuvia toiminnan kustannuksia ja tuottoja koskevan parhaimman arvion nettonykyarvo verrattuna kapasiteetiltaan vastaavaan perinteiseen tuotantoon todellisena energiantuotantona mitattuna.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut investointikustannukset kattavat tontteja, laitoksia ja laitteistoja koskevat investointikustannukset.

Investointikustannukset voivat liittyä myös investointiin teknologian siirtämiseen ja taitotiedon käyttölupiin, jäljempänä ”aineeton käyttöomaisuus”, edellyttäen että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) aineetonta käyttöomaisuutta voidaan pitää poistokelpoisena omaisuutena;

b) aineeton käyttöomaisuus hankitaan markkinaehdoin mahdollisimman edulliseen hintaan;

▼B

c) aineeton käyttöomaisuus pysyy saajayrityksessä vähintään viiden vuoden ajan.

Jos aineeton käyttöomaisuus myydään ennen toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetun viiden vuoden ajanjakson päättymistä, myynnistä saatu tuotto on vähennettävä huomioon otettavista kustannuksista.

5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen nettomääräisten toiminnan kustannusten ja tuottojen on perustuttava parhaimpaan arvioon hankkeen toimintamenoista sen tuotantokustannusten osalta, ja niissä on otettava huomioon kaikki tukijärjestelmistä saatavat lisähyödyt, vaikka kyseiset järjestelmät eivät olisi perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, sekä vältetyt kustannukset ja olemassa olevat verokannustimet.

4 artikla

EIP:n asema

Euroopan investointipankki (EIP) huolehtii tämän päätöksen mukaisista tehtävistään komission pyynnöstä, sen nimissä ja sen lukuun. Komissio on vastuussa kolmansiin nähden.

EIP:lle sen suorittamista tehtävistä maksettava palkkio otetaan tulojen hallinnoinnista saaduista tuloista.

Komissio ja EIP tekevät sopimuksen erityisehdoista, joita EIP:n on noudatettava tehtäviään suorittaessaan.

5 artikla

Valintamenettely

1. Ehdotuspyynnöt julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Jäsenvaltioiden on kerättävä niiden hankkeiden rahoitushakemukset, jotka on tarkoitus toteuttaa niiden alueella.

Jos hanke on tarkoitus toteuttaa usean jäsenvaltion alueella, jäljempänä ”rajat ylittävä hanke”, rahoitushakemuksen vastaanottavan jäsenvaltion on kuitenkin ilmoitettava hankkeesta muille asianomaisille jäsenvaltioille ja toimittava muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä yhteisen päätöksen tekemiseksi siitä, että vastaanottava jäsenvaltio ehdottaa hanketta.

3. Jos jäsenvaltio on arvioinut, täyttääkö hanke 6 artiklassa tarkoitetut tukikelpoisuusperusteet ja tukee hanketta, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava ehdotus EIP:lle ja ilmoitettava tästä komissiolle.

Rahoitusehdotuksia toimittaessaan jäsenvaltion on ilmoitettava kunkin hankkeen osalta seuraavat tiedot:

a) 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut huomioon otettavat kustannukset euroina;

▼B

b) haetun julkisen rahoituksen kokonaismäärä euroina; haettu julkinen rahoitus muodostuu huomioon otettavista kustannuksista, joista on vähennetty toiminnanharjoittajan rahoitusosuus;

c) tukijärjestelmistä saatavien lisähyötyjen nettonykyarvoa koskeva paras arvio 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti laskettuna;

d) CCS-hankkeiden osalta kymmenen ensimmäisen toimintavuoden aikana varastoidun hiilidioksidin ennakoitu kokonaismäärä tai RES-demonstrointihankkeiden osalta viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana tuotetun energian ennakoitu kokonaismäärä.

Jäsenvaltioiden on myös annettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle tieto kaikesta valtiontukea sisältävästä hankerahoituksesta, jotta valintamenettely on mahdollista yhteensovittaa valtiontuen arvioinnin kanssa.

4. EIP arvioi tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettujen ehdotusten perusteella hankkeen taloudellisen ja teknisen toteutuskelpoisuuden (taloudellinen ja tekninen due diligence -tarkastus) 7 artiklan mukaisesti.

Jos arviointi on myönteinen, EIP antaa 8 artiklan mukaisesti myöntämispäätöksiä koskevat suositukset komissiolle.

5. Kuultuaan asianomaisia jäsenvaltioita tarvittaessa uudelleen julkisen rahoituksen kokonaismäärän arvon ja rakenteen vahvistamiseksi ja saatuaan ilmastonmuutoskomitealta neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) 3 artiklan mukaisen lausunnon komissio tekee tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen suositusten perusteella asianomaisille jäsenvaltioille osoitetut myöntämispäätökset, joissa ilmoitetaan kyseisille hankkeille myönnetty rahoitus euroina.

6 artikla

Tukikelpoisuusperusteet

1. Hankkeelle voidaan myöntää rahoitusta, jos seuraavat perusteet täyttyvät:

a) hankkeen on kuuluttava johonkin liitteessä I olevassa A osassa vahvistettuun luokkaan;

b) hankkeen on täytettävä liitteessä I olevassa B osassa vahvistetut vaatimukset;

c) liitteessä I olevan A osan II kohdassa lueteltujen hankkeiden on oltava innovatiivisia. Olemassa oleville, vakiintuneille teknologioille ei voida myöntää tukea.

2. Jos jokin jäsenvaltio ei kykene toimittamaan EIP:lle 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti joissakin liitteessä I olevan A osan II kohdassa täsmennetyissä alaluokissa sellaisia hanke-ehdotuksia, jotka täyttävät asianmukaiset kynnysarvot, kyseinen jäsenvaltio voi toimittaa minkä tahansa asianomaisen alaluokan kynnysarvot alittavia hanke-ehdotuksia, joille voidaan myöntää rahoitusta poiketen siitä, mitä säädetään 1 kohdassa.

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

7 artikla

Taloudellinen ja tekninen due diligence -tarkastus

EIP tekee kaikille ehdotetuille hankkeille due diligence -tarkastuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ehdotuspyynnöissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti; tarkastuksen on katettava ainakin seuraavat näkökohdat:

1) tekninen soveltamisala;

2) kustannukset;

3) rahoitus;

4) toteutus;

5) laitteiston toiminta;

6) ympäristövaikutukset;

7) hankintamenettelyt.

8 artikla

Hankkeiden valinta

1. Rahoitetaan kahdeksan liitteessä I olevan A osan I kohdan mukaista hanketta ja yksi hanke kussakin liitteessä I olevan A osan II kohdassa täsmennettyjen hankkeiden alaluokassa.

Jos resursseja on riittävästi, voidaan kuitenkin rahoittaa useampia hankkeita, jos samalla säilytetään tasapaino CCS- ja RES-demonstrointihankkeiden välillä.

Jos tietyssä alaluokassa jätetään enintään kaksi ehdotusta, komissio arvioi, millä tavoin rajoitettu määrä ehdotuksia mahdollisesti vaikuttaa kilpailuun tämän päätöksen mukaisessa valinnassa, ja voi tarvittaessa päättää tehdä kyseistä alaluokkaa koskevan myöntämispäätöksen vasta toisella ehdotuspyyntökierroksella.

2. Hankkeet asetetaan nousevaan järjestykseen suorituskykyyn liittyvien yksikkökohtaisten kustannusten perusteella. CCS-demonstrointihankkeet asetetaan järjestykseen yhtenä ryhmänä. RES-demonstrointihankkeet asetetaan järjestykseen kussakin liitteessä I olevan A osan II kohdassa täsmennetyssä alaluokassa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa suorituskykyyn liittyvät yksikkökohtaiset kustannukset lasketaan jakamalla 5 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien summa kymmenen ensimmäisen toimintavuoden aikana varastoidun hiilidioksidin ennakoidulla kokonaismäärällä CCS-hankkeiden osalta tai viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana tuotetun energian ennakoidulla kokonaismäärällä RES-demonstrointihankkeiden osalta.

Asianomaisten jäsenvaltioiden vahvistettua 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että julkista rahoitusta on riittävästi saatavilla CCS-demonstrointihankkeille, valitaan parhaiksi katsotut hankkeet niiden sijoittautumisjärjestyksessä edellyttäen, että seuraavat perusteet täyttyvät:

▼B

a) kussakin hankeluokassa valitaan vähintään yksi hanke mutta enintään kolme hanketta;

b) valitaan vähintään kolme hanketta, jotka koskevat varastointia hiilivetyvarastoihin;

c) valitaan vähintään kolme hanketta, jotka koskevat varastointia suolaiseen akviferiin.

Jos nämä perusteet eivät täyty valittavan hankkeen kohdalla, hanke hylätään ja valintaa jatketaan järjestyksessä seuraavana olevan hankkeen tarkastelulla. Menettely toistetaan, kunnes on valittu kahdeksan hanketta.

Asianomaisten jäsenvaltioiden vahvistettua 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että julkista rahoitusta on riittävästi saatavilla, RES-demonstrointihankkeista valitaan kussakin alaluokassa parhaiksi katsotut hankkeet. Jos kummallakaan ehdotuspyyntökierroksella yhdessä tai useammassa hankkeiden alaluokassa ei löydy tukikelpoisia eikä taloudellisesti ja teknisesti kannattavia hankkeita, rahoitetaan muissa saman hankeluokan alaluokissa vastaava määrä lisähankkeita. Yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 5 artiklan 1 kohdan mukaisissa ehdotuspyynnöissä.

Kaikki valitut CCS-demonstrointihankkeet muodostavat yhdessä ”CCS-ryhmän” ja kaikki valitut RES-demonstrointihankkeet muodostavat yhdessä ”RES-ryhmän”.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos tämän päätöksen mukaisesti haetun rahoituksen kokonaismäärä on käytettävissä olevia varoja suurempi, valittujen hankkeiden määrää vähennetään siten, että haettu rahoitus alenee samassa suhteessa kussakin 2 kohdan kolmannessa ja viidennessä alakohdassa tarkoitetussa ryhmässä.

Kussakin ryhmässä jätetään ensimmäisenä valitsematta hanke, jonka suorituskykyyn liittyvät yksikkökohtaiset kustannukset ovat suurimmat, ja toisena toiseen luokkaan kuuluva hanke, jonka suorituskykyyn liittyvät yksikkökohtaiset kustannukset ovat suurimmat. Menettely toistetaan, kunnes käytettävissä olevat varat kattavat haetun rahoituksen.

4. Edellyttäen että EIP:lle on 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti esitetty ehdotuksia ja EIP on 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti antanut komissiolle myöntämispäätöksiä koskevat suositukset, yhdessä jäsenvaltiossa rahoitetaan vähintään yhtä mutta enintään kolmea hanketta.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta rajatylittäviin hankkeisiin.

9 artikla

Myöntämispäätökset

Myöntämispäätösten ehtona on, että kaikki unionin lainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten mukaiset tarvittavat kansalliset luvat on annettu, komissio on hyväksynyt hankkeeseen mahdollisesti sisältyvän valtiontuen ja rahoittajat ovat tehneet lopulliset investointipäätökset ►M1 48 kuukauden ◄ kuluessa myöntämispäätöksen tekemisestä.

▼B

Varastointia suolaiseen akviferiin koskevien CCS-demonstrointihankkeiden osalta myöntämispäätösten ehtona on, että kaikki unionin lainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten mukaiset tarvittavat kansalliset luvat on annettu, komissio on hyväksynyt hankkeeseen mahdollisesti sisältyvän valtiontuen ja rahoittajat ovat tehneet lopulliset investointipäätökset ►M1 60 kuukauden ◄ kuluessa myöntämispäätösten tekemisestä.

Myöntämispäätöksen oikeusvaikutukset lakkaavat, jos ensimmäisen tai toisen kohdan edellytykset eivät täyty.

10 artikla

Päästöoikeuksien rahaksi muuntaminen ja tulojen hallinnointi

1. Komissio muuntaa rahaksi päästöoikeudet ja hallinnoi tuloja jäsenvaltioiden puolesta.

2. Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut 300 miljoonaa päästöoikeutta siirretään EIP:lle niiden muuntamista rahaksi ja niistä saatavien tulojen hallinnointia varten.

3. EIP myy ensimmäisen ehdotuspyyntökierroksen päästöoikeudet ennen kuin komissio tekee myöntämispäätösten tekemistä kullakin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla ehdotuspyyntökierroksella.

EIP hallinnoi tuloja ja siirtää ne jäsenvaltioille maksujen suorittamiseksi 11 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Tulojen maksatus ja niiden tulojen käyttö, joita ei käytetä maksuihin

1. Jäsenvaltioiden on maksatettava tulot hankkeen rahoittajille oikeudellisesti sitovien välineiden kautta; näissä välineissä on täsmennettävä vähintään seuraavat seikat:

a) hanke ja myönnetty rahoitus euroina;

b) käyttöönottopäivä;

c) 12 artiklan mukaista tietojen yhteiskäyttöä koskevat vaatimukset;

d) tämän artiklan 2–6 kohdan mukaista tulojen maksatusta koskevat vaatimukset;

e) 13 artiklan mukaista kertomuksen antamista koskevat vaatimukset;

f) 9 artiklassa tarkoitetun päätöksen sovellettavuuden edellytyksiä koskevat tiedot.

▼B

Edellä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ehdotuspyyntöjen ensimmäisen kierroksen osalta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu käyttöönottopäivä on viimeistään ►M1 31 päivä joulukuuta 2017 ◄, paitsi jos kyseinen myöntämispäätös on tehty 31 päivän joulukuuta 2011 jälkeen, jossa tapauksessa käyttöönottopäivä on viimeistään ►M1 kuuden vuoden ◄ kuluttua myöntämispäivästä.

▼M1

Jos hanketta ei ole otettu käyttöön kyseiselle hankkeelle asetettuun käyttöönottopäivään mennessä, kyseistä määräaikaa jatketaan automaattisesti yhdellä vuodella.

Myöntämispäätöksen oikeusvaikutukset päättyvät, jos hanketta ei ole otettu käyttöön kolmannen alakohdan nojalla sovellettavaan käyttöönottopäivään mennessä. Tällöin kaikki maksetut tai maksamista varten saadut varat on palautettava.

▼B

2. Maksut suoritetaan vuosittain. CCS-demonstrointihankkeiden osalta maksettava määrä vastaa tietyn vuoden aikana varastoidun hiilidioksidin määrää, jota on tarkkailtu, josta on raportoitu ja joka on todennettu direktiivin 2003/87/EY 14 ja 15 artiklan mukaisesti, kerrottuna rahoitusosuudella, ja RES-demonstrointihankkeiden osalta tuotetun energian määrää kerrottuna rahoitusosuudella.

CCS-demonstrointihankkeiden osalta rahoitusosuus lasketaan jakamalla myönnetty rahoitus 75 prosentilla kymmenen ensimmäisen toimintavuoden aikana varastoidun hiilidioksidin ennakoidusta kokonaismäärästä tai RES-demonstrointihankkeiden osalta 75 prosentilla viiden ensimmäisen toimintavuoden aikana tuotetun energian ennakoidusta kokonaismäärästä.

3. Tiettyä vuotta koskeva maksatus suoritetaan ainoastaan, jos tietojen yhteiskäyttöä koskevat vaatimukset täyttyvät kyseisenä vuonna.

4. CCS-demonstrointihankkeiden osalta maksuja suoritetaan enintään kymmenen vuoden ajan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta päivästä ja RES-demonstrointihankkeiden osalta viiden vuoden ajan mainitusta päivästä. Maksettu kokonaismäärä ei saa missään tapauksessa ylittää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua myönnettyä rahoitusta.

5. Jos kyseinen jäsenvaltio takaa, että kaikki 2, 3 ja 4 kohdan mukaisen rahoituksen ylittävä rahoitus palautetaan EIP:lle, hankkeen rahoitus voidaan maksaa osittain tai kokonaisuudessaan ennen hankkeen käyttöönottoa myöntämispäätöksessä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

6. Rajoittamatta 4 artiklan toisen kohdan soveltamista tulot, joita ei käytetä maksuihin, ja tulojen hallinnoinnista saadut tulot on käytettävä tämän päätöksen mukaisesti rahoitettavien muiden demonstrointihankkeiden rahoittamiseen 31 päivään joulukuuta 2015 saakka.

▼B

Jäsenvaltioiden on palautettava EIP:lle tulot, joita ei ole käytetty maksuihin.

Jäljelle jääneet varat kuuluvat jäsenvaltioille 31 päivän joulukuuta 2015 jälkeen. Maksatuksen päättyessä varat siirretään jäsenvaltioille direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 7 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

12 artikla

Tietojen yhteiskäyttö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki hankkeeseen osallistuvat toiminnanharjoittajat, konsortion jäsenet, toimittajat ja alihankkijat, jotka hyötyvät myönnetystä julkisesta rahoituksesta huomattavasti tuotteensa tai palvelunsa kehittämisen kannalta, luovuttavat liitteessä II vahvistettuja seikkoja koskevat tiedot muille hankkeeseen osallistuville toiminnanharjoittajille, viranomaisille, tutkimuslaitoksille, kansalaisjärjestöille ja yleisölle 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa ehdotuspyynnöissä vahvistettujen tarkempien vaatimusten mukaisesti.

Tietojenvaihto on toteutettava vuosittain, ja sen on koskettava kaikkia tietyn vuoden aikana tuotettuja ja käsiteltyjä tietoja.

13 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

Edellä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen ajanjaksojen aikana jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä joulukuuta kertomukset hankkeiden toteuttamisesta.

Kertomuksissa on esitettävä ainakin seuraavat tiedot kustakin hankkeesta:

1) varastoidun hiilidioksidin tai tuotetun puhtaan energian määrä;

2) maksetut varat;

3) hankkeen toteuttamisessa ilmenneet merkittävät ongelmat.

14 artikla

Komission kertomus

Ensimmäisen ehdotuspyyntökierroksen päätyttyä komissio antaa kertomuksen ilmastonmuutoskomitealle kyseisen ehdotuspyyntökierroksen täytäntöönpanosta ja ilmoittaa, onko tätä päätöstä tarpeen muuttaa maantieteellisen ja teknisen tasapainon varmistamiseksi toisella ehdotuspyyntökierroksella.

▼M2

Komissio raportoi säännöllisesti ilmastonmuutoskomitealle 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tulojen käytöstä, mukaan lukien tilanteen mukaan ennakkotiedot hankkeiden suunnitellusta tuesta sekä tuen siitä osasta, joka asetetaan käytettäväksi avustusten muodossa, hankkeiden maantieteellisestä jakautumisesta, hankkeiden laajuudesta ja teknologisesta kattavuudesta, sekä jälkikäteistiedot hankkeiden täytäntöönpanon edistymisestä, hiilidioksidipäästöjen välttämisestä, taloudellisesta vipuvaikutuksesta, tietoisuuden parantamisesta sekä saadusta kokemuksesta.

▼B

15 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

TUKIKELPOISUUSPERUSTEET

A. HANKELUOKAT

I **CCS-demonstrointihankkeiden luokat (ja kapasiteetin kynnysarvot** [1]**)**

— sähköntuotanto: 250 MW ennen polttoa,

— sähköntuotanto: 250 MW polton jälkeen,

— sähköntuotanto: 250 MW happipoltolla,

— teolliset sovellukset, joissa käytetään a) CCS-teknologiaa jalostamoissa; jalostamon yhdestä tai useammasta lähteestä peräisin olevan varastoidun hiilidioksidin määrä 500 kilotonnia vuodessa; b) CCS-teknologiaa sementtiuuneissa; varastoidun hiilidioksidin määrä 500 kilotonnia vuodessa; c) CCS-teknologiaa raudan- ja teräksentuotannon primaarituotantoketjuissa; varastoidun hiilidioksidin määrä 500 kilotonnia vuodessa; tai d) CCS-teknologiaa alumiinintuotannon primaarituotantoketjuissa; varastoidun hiilidioksidin määrä 500 kilotonnia vuodessa.

II **Innovatiivisten RES-demonstrointihankkeiden luokat (ja koon kynnysarvot)**

— Bioenergiahankkeiden alaluokat:

— lignoselluloosan jalostaminen pyrolyysillä kiinteän, nestemäisen tai lietemäisen välivaiheen kautta bioenergian kantajiksi; kapasiteetti 40 kilotonnia vuodessa lopputuotetta,

— lignoselluloosan jalostaminen torrefioimalla kiinteän, nestemäisen tai lietemäisen välivaiheen kautta bioenergian kantajiksi; kapasiteetti 40 kilotonnia vuodessa lopputuotetta,

— lignoselluloosan jalostaminen kaasutuksella synteettiseksi maakaasuksi tai synteesikaasuksi ja/tai sähköksi; kapasiteetti 40 miljoonaa normaalikuutiometriä vuodessa lopputuotetta tai 100 gigawattituntia vuodessa sähköä,

— lignoselluloosan jalostaminen suoralämmitteisellä kaasutuksella biopolttoaineiksi tai bionesteiksi ja/tai sähköksi; kapasiteetti 15 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta tai 100 gigawattituntia vuodessa sähköä. Tämä alaluokka ei sisällä synteettisen maakaasun tuotantoa,

— lignoselluloosaraaka-aineen (esimerkiksi mustalipeä ja/tai pyrolyysistä tai torrefionnista saatavat tuotteet) jalostaminen virtauskaasutuksella miksi tahansa biopolttoaineeksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta,

— lignoselluloosan jalostaminen sähköksi siten, että 48 prosenttia tehokkuudesta perustuu alempaan lämpöarvoon (kosteus 50 prosenttia); kapasiteetti vähintään 40 MWe,

— lignoselluloosan jalostaminen kemiallisilla ja biologisilla menetelmillä etanoliksi ja korkeammiksi alkoholeiksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta,

— lignoselluloosan ja/tai kotitalousjätteen jalostaminen kemiallisilla ja biologisilla menetelmillä biokaasuksi, biopolttoaineiksi tai bionesteiksi; kapasiteetti 6 miljoonaa normaalikuutiometriä vuodessa metaania tai 10 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta,

— levien ja/tai mikro-organismien jalostaminen biologisilla ja/tai kemiallisilla menetelmillä biopolttoaineiksi tai bionesteiksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta.

[1] CCS-tehon kynnysarvot ilmoitetaan bruttosähkötehona ennen talteenottoa.

▼B

Huomautus: Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ([1]) säädetyt kestävyyskriteereiden on täytyttävä mainitussa direktiivissä määriteltyjen biopolttoaineiden ja osalta.

— Keskittävä aurinkolämpö – hankkeiden alaluokat:

  — parabolinen kouru tai Fresnel-järjestelmä, jossa käytetään sulia suoloja tai muuta ympäristön kannalta turvallista lämmönsiirtoainetta; nimelliskapasiteetti 30 MW,

  — parabolinen kouru tai Fresnel-järjestelmä, joka perustuu suoraan höyryntuotantoon; nimelliskapasiteetti 30 MW. Suoraan tuotetun höyryn lämpötilan on oltava yli 500 °C,

  — tornijärjestelmä, jossa käytetään tulistettuun höyryyn perustuvaa kiertoa (joko useasta tornista koostuva järjestelmä tai lineaaristen kerääjien ja tornin yhdistelmä); nimelliskapasiteetti 50 MW,

  — tornijärjestelmä, jossa käytetään paineilmaa, jonka lämpötila on yli 750 °C, ja aurinkovoimalla toimivaa kaasuturbiinia hybridijärjestelmässä; nimelliskapasiteetti 30 MW,

  — suuret Stirling-levyvoimalat; aurinkosähköä tuottavan voimalan hyötysuhde yli 20 prosenttia ja nimelliskapasiteetti vähintään 25 MW.

  Huomautus: Demonstrointilaitoksissa voidaan käyttää myös kuivajäähdytystä, hybridisaatiomenetelmää ja (edistyksellisiä) lämmönvarastointiratkaisuja.

— Aurinkosähkö – hankkeiden alaluokat:

  — suuret aurinkosähkövoimalat, joissa käytetään aurinkosäteilyn keskittäjiä; nimelliskapasiteetti 20 MW,

  — suuret aurinkosähkövoimalat, joissa käytetään ohutkalvopii-moniliitoskennoja; nimelliskapasiteetti 40 MW,

  — suuret aurinkosähkövoimalat, jotka perustuvat kupari-indium-galium-diseleniditeknikkaan (CIGS-tekniikka); nimelliskapasiteetti 40 MW.

— Maalämpö – hankkeiden alaluokat:

  — tehostetut geotermiset järjestelmät vetoon perustuvassa jännityskentässä; nimelliskapasiteetti 5 MWe,

  — tehostetut geotermiset järjestelmät puristukseen perustuvassa jännityskentässä; nimelliskapasiteetti 5 MWe,

  — tehostetut geotermiset järjestelmät alueilla, joissa esiintyy syvällä olevia tiiviitä sedimentti- ja graniittikiviä ja muita kiderakenteita; nimelliskapasiteetti 5 MWe,

  — tehostetut geotermiset järjestelmät syvällä olevassa kalkkikivessä; nimelliskapasiteetti 5 MWe.

  Huomautus: Tukeen ovat oikeutettuja myös sähkön ja lämmön yhteistuotantoon liittyvät sovellukset, joilla on vastaavat sähköntuotantoon liittyvät kynnysarvot.

— Tuulivoima – hankkeiden alaluokat:

  — offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 6 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW,

  — offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 8 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW,

([1]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

▼B

— offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 10 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW,

— kelluvat offshore-tuulivoimajärjestelmät; nimelliskapasiteetti 25 MW,

— onshore-tuuliturbiinit, jotka soveltuvat pinnanmuodostukseltaan erityisen vaikeille alueille (esimerkiksi metsäalueet, vuoristoalueet); nimelliskapasiteetti 25 MW,

— onshore-tuuliturbiinit, jotka soveltuvat kylmiin ilmasto-olosuhteisiin (toimivat alle – 30 °C:n lämpötilassa ja erityisen vaikeissa jäätävissä olosuhteissa; nimelliskapasiteetti 25 MW.

— Merienergia – hankkeiden alaluokat:

— aaltoenergialaitteet; nimelliskapasiteetti 5 MW,

— merivirta-/vuorovesivirtausenergialaitteet; nimelliskapasiteetti 5 MW,

— meren lämpöenergian muuntaminen (OTEC); nimelliskapasiteetti 10 MW.

— Vesivoima – hankkeiden alaluokat:

— sähköntuotanto korkean lämpötilan suprajohtimiin perustuvilla generaattoreilla 20 MW.

— Uusiutuvien energialähteiden hajautettu hallinnointi (älykkäät verkot) – hankkeiden alaluokat:

— uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat maaseudulla ja tuottavat energiaa pääasiassa auringosta; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa,

— uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat maaseudulla ja tuottavat energiaa pääasiassa tuulesta; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa,

— uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat kaupungeissa; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa.

Huomautus: Aktiivisten kuormien (esimerkiksi sähkölämmittimet/lämpöpumput) käyttö on sallittua.

B. HANKKEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

I **Yhteiset vaatimukset**

— A osassa vahvistettuja kapasiteetin kynnysarvoja on noudatettava.

— Ensimmäisen kierroksen ehdotuspyyntöjen osalta hankkeiden on osoitettava kohtuullinen odotus niiden käyttöönotolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 sillä perusteella, että kyseinen myöntämispäätös on tehty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

— Kaikkien unionin lainsäädännön asiaa koskevien vaatimusten mukaisten tarvittavien kansallisten lupien on oltava kunnossa tai asiaa koskevien lupamenettelyjen on oltava käynnissä ja niin pitkälle edenneitä, että ensimmäisellä ehdotuspyyntökierroksella kaupallisen toiminnan aloittaminen voidaan varmistaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 ensimmäisen kierroksen osalta sillä perusteella, että kyseinen myöntämispäätös on tehty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011.

— Hankkeesta vastaavan toiminnanharjoittajan on sitouduttava antamaan tiedot yhteiseen käyttöön 12 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

— Hankkeet on toteutettava jäsenvaltioiden alueilla, niiden yksinomaisilla talousvyöhykkeillä ja niiden mannerjalustoilla.

▼B

II **CCS-demonstrointihankkeet**

— Kunkin hankkeen on käsitettävä ketju kokonaisuudessaan (talteenotto, kuljetus, varastointi).

— Demonstrointihankkeissa on hyödynnettävä lämpö prosessissa talteenotettavan komponentin osalta.

— Talteenottoasteen on oltava vähintään 85 prosenttia niiden savukaasujen hiilidioksidista, joihin talteenottotekniikkaa sovelletaan.

— Kuhunkin hankkeeseen on kuuluttava erillinen tutkimusosuus, jossa käsitellään varastointipaikkojen turvallisuutta ja seurantateknologioiden parantamista erityisesti suolaveden kulkeutumisen alalla sekä sen mahdollisia kulkureittejä ja vaikutuksia.

▼B

LIITE II

TIETOJEN YHTEISKÄYTTÖÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

A. **Tekninen toteutus ja suorituskyky**

— luotettavuus

— talteenotetun hiilidioksidin määrä

— suorituskyky eri tasoilla, myös erot odotetun ja todellisen suorituskyvyn välillä

— polttoaineiden kysynnän kasvu; sähkön, lämmön ja jäähdytyksen kysyntä

— tärkeimmät lähtöaineet ja tuotokset sekä tekninen suunnittelu

— tutkimusta ja kehittämistä koskevat tulevaisuuden haasteet

B. **Kustannustaso**

— pääoma- ja toimintakustannukset

— kokonaiskustannukset ja suorituskykyyn liittyvät yksikkökohtaiset kustannukset (tonnia varastoitua hiilidioksidia, megawattituntia tuotettua puhdasta energiaa)

C. **Hankkeen hallinnointi**

— lainsäädäntö/luvat

— sidosryhmien hallinnointi, mukaan lukien vuorovaikutus hallitusten kanssa

— suunnittelu

— hankkeen organisaatio

D. **Ympäristövaikutukset**

— tehokkuus: hiilidioksidipäästöjen väheneminen energiantuotannonyksikköä kohden

— muut ympäristövaikutukset häiriöttömän toiminnan tasolla

E. **Terveys ja turvallisuus**

— vaaratilanteet ja ”läheltä piti” -tilanteet (häiriintynyt toiminta)

— seuranta- ja toimenpidejärjestelmät turvallisuuteen liittyvien tekijöiden jäljittämiseksi

— terveyteen liittyvät kysymykset häiriöttömän toiminnan tasolla

F. **CCS-varastointipaikan suorituskyky**

— mallit ja simulaatiot (hiilidioksidipluumin kehittäminen – painepinta)

— vertailu aiempiin tuloksiin ja mukautukset (tehtävä arviointi: normaalin vaihteluvälin puitteissa tai toimia edellyttävä merkittävä häiriö)

— siirtyneen suolaveden käyttäytyminen hiilidioksidin injektointiprosessissa